

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010727
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010727.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Eva Dzúriková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.05.2015 vo Zvolene v trestnej veci obžalovaných F. N. M. Z. A., stíhaných pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaná 1/ F. N., nar. XX.XX.XXXX vo L., trvale bytom K., U. M. XXX/XX,

je vinná,

že

dňa 22.02.2013 vo L., okr. Zvolen v predajni elektroniky OKAY Slovakia, s.r.o., prevádzka E. XX obž. F. N. uzatvorila so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 939,47 € na kúpu televízora v celkovej hodnote 1 404,70 €, pričom vyplatila akontáciu vo výške 465,23 € a zvyšok úveru sa obž. F. N. zaviazala splácať spolu aj s navýšením v siedmych mesačných splátkach po 155,08 €, pričom pri spisovaní zmluvy o pôžičke zámerne uviedla nepravdivé údaje týkajúce sa svojho zamestnávateľa a to, že je zamestnancom spoločnosti Bučina DDD s.r.o., X. U. XX, L. s čistým mesačným príjmom 460 €, pričom tieto údaje dokladovala dvomi výplatnými páskami, hoci obž. F. N. v danej spoločnosti nepracovala a uvedený príjem nemala, čím takýmto konaním spôsobila spol. Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35923130 škodu vo výške 939,47 €,

t e d a

obžalovaná 1/ F. N.

vylákala o d iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobila malú škodu,

č í m s p á c h a l a

obžalovaná 1/ F. N.

prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Obžalovaná 1/ F. N.

Podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr.zákona, § 37 písm. m/ Tr.zákona, § 38 ods. 2 Tr.zákona, § 49 ods. 2 Tr.zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zákona súd obžalovanú zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1,2 Tr.poriadku obžalovaná 1/ je povinná nahradiť škodu poškodenému : Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 vo výške 939,47 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.poriadku súd poškodeného Consumer Finance Holding, a.s. odkazuje so zvyškom svojho nároku na občianske súdne konanie.

na proti tomu

Podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku súd

o s l o b o d z u j e

obžalovaného 2/ Z. A., nar. XX.XX.XXXX vo L., trvale bytom L., S..G. XXXX/X, prechodne bytom L., W. XX,

spod obžaloby

obžalovaného 2/ Z. A.

pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr.zákona formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr.zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 22.02.2013 vo L., okr. L. v predajni elektroniky OKAY Slovakia, s.r.o., prevádzka E. XX obv. F. N. po tom, ako ju obv. Z. A. naviedol, aby za finančnú odmenu uzatvorila na svoje meno zmluvu o pôžičke a zobrala tovar na splátky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok uzatvorila zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 939,47 € na kúpu televízora v celkovej hodnote 1 404,70 €, ktorý v predajni vybral a z predajne aj odniesol, taktiež vyplatil akontáciu vo výške 465,23 € obv. Z. A. a zvyšok úveru sa obv. F. N. zaviazala splácať spolu aj s navýšením v siedmych mesačných splátkach po 155,08 €, pričom pri spisovaní zmluvy o pôžičke zámerné uviedla nepravdivé údaje týkajúce sa svojho zamestnávateľa a to, že je zamestnancom spoločnosti Bučina DDD s.r.o., X. U. XX, L. s čistým mesačným príjmom 460 €, pričom tieto údaje dokladovala dvomi výplatnými páskami, ktoré jej na tento účel zabezpečil obv. Z. A., hoci obv. F. N. v danej spoločnosti nepracovala a uvedený príjem nemala, čím takýmto konaním spôsobili spol. Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35923130 škodu vo výške 939,47 €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.poriadku súd poškodeného Consumer Finance Holding, a.s. odkazuje s nárokom na náhradu škody voči Z. A. na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30. 10. 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene na tunajšom súde obžalobu na obž. F. N. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona a na Z. A. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, na tom skutkovom, základe, že dňa 22.02.2013 vo L., okr. L. v predajni elektroniky OKAY Slovakia, s.r.o., prevádzka Hronská 41 obv. F. N. po tom, ako ju obv. Z. A. naviedol, aby za finančnú odmenu uzatvorila

na svoje meno zmluvu o pôžičke a zobrala tovar na splátky so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok uzatvorila zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 939,47 € na kúpu televízora v celkovej hodnote 1 404,70 €, ktorý v predajni vybral a z predajne aj odniesol, taktiež vyplatil akontáciu vo výške 465,23 € obv. Z. A. a zvyšok úveru sa obv. F. N. zaviazala splácať spolu aj s navýšením v siedmych mesačných splátkach po 155,08 €, pričom pri spisovaní zmluvy o pôžičke zámerne uviedla nepravdivé údaje týkajúce sa svojho zamestnávateľa a to, že je zamestnancom spoločnosti Bučina DDD s.r.o., X. U. XX, L. s čistým mesačným príjmom 460 €, pričom tieto údaje dokladovala dvomi výplatnými páskami, ktoré jej na tento účel zabezpečil obv. Z. A., hoci obv. F. N. v danej spoločnosti nepracovala a uvedený príjem nemala, čím takýmto konaním spôsobili spol. Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35923130 škodu vo výške 939,47 €.

Dňa 15. 05. 2015 súd vykonal hlavné pojednávanie za účasti oboch obžalovaných, ktorým zároveň boli súdom ustanovení dvaja rôzni obhajcovia, nakoľko mal súd za to, že záujmy jednotlivých obžalovaných by si mohli navzájom odporovať, vychádzajúc z procesnej obrany a tvrdení jednotlivých obžalovaných jednak v prípravnom konaní a jednak v doručených odporoch proti trestnému rozkazu vydanému v súdnej veci.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná 1/ F. N. po zákonom poučení učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinná zo skutku kladeného jej obžalobou za vinu. Po zistení skutočností podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po zistení stanoviska prítomných strán, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovanej prijal a na hlavnom pojednávaní dokazovanie o vine obžalovanej 1/ nevykonával. Podľa § 257 ods. 8 Tr. Poriadku súd vykonal dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu a nároku na náhradu škody, tak ako sa týkalo obžalovanej 1/.

Obžalovaný 2/ Z. A. po zákonom poučení uviedol, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Ku skutku vypovedal a síce v tom smere, že F. N. ku konaniu, aké je popísané v obžalobe nenaviedol, ani z toho nič nemal. V tom čase spolu žili ako druh a družka. On si v tom období bral telefón na splátky, tento ale hneď predal a keď to F. N. zistila, že zaň získal peniaze, tak tiež chcela takýmto spôsobom „zobrať“ telefón. Úver jej ale schválený nebol, preto sa rozhodla, že „zoberie“ na splátky televízor. Bolo to však jej rozhodnutie, on ju na nič nenavádzal. V tomto smere jej pomohol S. E., ktorý takto „pomáhal“ tovar na splátky vybavovať aj rómom, ale aj ostatným. V daný deň, zrejme ten, ktorý je uvedený v obžalobe, sa teda peši vybrali do predajne Okey a to on (obžalovaný 2/), obžalovaná N. a S. E., ktorý do predajne ale nechcel ísť, pretože ho tam poznali a tak čakal vonku. Obžalovaný vošiel do predajne s F. N., šiel s ňou, ako jej druh. Obžalovaná vypísala žiadosť o poskytnutie úveru a bolo potrebné zložiť na akontáciu. Preto oni dvaja vyšli von, pred OD Kaufland čakal S. E. tomuto povedali, že by jej žiadosť o úver schválili, ale že treba peniaze na akontáciu. S. E. zavolať nejakej pani, ktorú obžalovaný ani nepoznal, a tá o chvíľu prišla na aute, na parkovisko pred Kaufland. Vyplatila N. peniaze na akontáciu a obžalovaný so N. išli naspäť do predajne elektroniky. Akontáciu zložili a N. dostala televízor, ktorý bol ale dosť ťažký, preto jej ho obžalovaný pomohol odniesť vonku. Tento televízor naložili do auta tej žene, ktorá priviezla peniaze na akontáciu a táto pani vyplatila odmenu S. E.. Akú sumu takto E. vyplatila obžalovaný uviesť nevedel, nakoľko peniaze si vyplácali ďalej od nich, ale následne S. E. vyplatil 50,- eur F. N.. Táto bola 50,- eurám rada, obžalovaného chcela hneď pozvať na pivo. Pokiaľ sa týka dokladov, ktoré bolo potrebné predložiť na vybavenie úveru, tieto dal F. N. S. E., lebo on vraj vedel zohnať všetko, a vedel aj zariadiť, aby do predajne v prípade potreby tieto zaslali faxom. Obžalovaný nevedel uviesť, kde a kedy S. E. N. doklady dával, či táto mala doklady k dispozícii už pri prvej návšteve predajne alebo až následne. K uvedenému sa obžalovaný vyjadriť nevedel.

Po výsluchu svedka S. E. obžalovaný doplnil, že F. N. mala k dispozícii inštrukcie od S. E., o tom, čo pri žiadosti o úver uviesť, čo povedať, tieto mala napísané na papieri, nakoľko ona sama by to nevedela. Či tieto mala k dispozícii už keď do predajne išli prvýkrát alebo až na druhýkrát, to obžalovaný uviesť nevedel. Záverom doplnil, že obžalovaná F. N. veľmi dobre vedela čo robí, bola dokonca ochotná televízor si naďalej aj splácať i keď ho odovzdá S. E., ale bola motivovaná vidinou rýchlych peňazí, ktoré za televízor dostala od E. hneď a v hotovosti, pretože tieto peniaze potrebovala na stravu pre deti.

Obžalovaná 1/ sa k výpovedi obžalovaného 2/ Z. A. odmietla vyjadriť, rovnako ako sa odmietla vyjadriť k ďalším vykonaným dôkazom.

Obžalovaným 2/ navrhnutý svedok S. E. na hlavnom pojednávaní spočiatku na otázky obhajcu obžalovaného 2/ uviedol, že si nepamätá, že by niekedy smerom k F. N. riešil nejakú kúpu televízora

alebo že by jej niekedy dával nejaké doklady na kúpu televízora. Na vyzvanie obžalovaného 2/ na hlavnom pojednávaní, nech svedok povie pravdu, ako to v skutočnosti bolo, následne svedok uviedol, že si spomenul, že obžalovaný má pravdu. Práve on - svedok S. E., pomohol F. N. získať televízor, bolo to v predajni Okey. Mohlo to byť obdobie, ktoré je uvedené v obžalobe. On sám je už za takúto aktivitu v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody. N. dal na akontáciu, ona išla do predajne sama. Tam si nahlásila, kde je zamestnaná, to pre vybavenie úveru stačilo. Zaplatila akontáciu z peňazí, ktoré jej svedok dal a takýmto spôsobom získala televízor. Svedok si nepamätal, aký to bol televízor, ani aký bol veľký, ale obžalovaná s ním vyšla z predajne tak, že jej ho pomohol vyniesť personál. Televízor svedkovi odovzdala pred predajňou, svedok ho prevzal, ale nevedel uviesť, či mal nejaký odvoz alebo taxík. Pred predajňou následne vyplatil N. peniaze za televízor, o akú sumu presne šlo, si svedok nepamätal, tieto peniaze však vyplácal len N., nikomu inému za to peniaze nedával. Obžalovaný Z. A.Š. pri tom asi prítomný vôbec nebol. Na otázku samosudkyne, ako sa svedok a F. N. navzájom nakontaktovali svedok uviedol, že si to nepamätá, nakoľko v predmetnom období, keď on toto robil (za čo je teraz vo výkone trestu) jednak on oslovoval ľudí, ale niektorí ho kontaktovali i sami. Svedok si nepamätal, že by ho kontaktoval Z. A., nepamätal si, že by tento mal s vecou vôbec niečo spoločné. Ďalej na otázku svedok pripustil, že je odsúdený za niekoľko obdobných skutkov, ktorý presný počet vyplýva z jeho odpisu z registra trestov. Bolo ich viac, avšak svedok si pamätá, že základné skutočnosti v prejednávanej veci sa stali tak, ako ich súdu vo svojej výpovedi popísal. Ďalej svedok na otázky uviedol, že on pre N. nijaké doklady o zamestnaní, ani výplatné pásky nezaobstarával a vôbec si nepamätal, že by obžalovaný Z. A. bol nejakým spôsobom účastný na predmetnej veci.

Svedkyňa D. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 2007 pracuje v predajni Okey Elektrosпотреbiče L. na E. W., kde pracuje od uvedeného roku až do súčasnosti. Obžalovaných si z predajne nepamätá, nepamätá si ani tváre, ani mená, nakoľko je to už veľmi dlhý čas. K postupu, resp. mechanizmu uzatvárania úverových zmluv, svedkyňa uviedla, že klient predkladá jeden doklad totožnosti a to občiansky preukaz. Sám diktuje údaje o zamestnávateľovi a výške príjmu a tieto podmienky kontroluje a zisťuje samotná splátková spoločnosť, pričom odpoveď na schválenie úveru od splátkovej spoločnosti príde spravidla do 30 minút. To, či je klient povinný predložiť výplatné pásky alebo pracovnú zmluvu rozhoduje splátková spoločnosť. Uvedené oznámi splátková spoločnosť predtým, než schváli zmluvu a to tak, že elektronickou poštou do predajne oznámia, či je potrebné predložiť pracovnú zmluvu, výplatné pásky a podobne. Dokladovanie pracovnej zmluvy, údajov o zamestnaní resp. výplatné pásky sa však nevyžadujú vždy, záleží to od rozhodnutia splátkovej spoločnosti. Na otázku obžalovaného 2/ svedkyňa uviedla, že si nepamätá úverové zmluvy, kde by zamestnanie a výšku príjmu potvrdzoval zamestnávateľ DDD Bučina.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním a oboznamovaním listinných dôkazov a to zápisnice z výsluchu zástupcu poškodeného D. K., zápisnice o rekognícii, výplatné pásky z čl. 38, správy Consumer Finance Holding a prílohy, správy z ÚPSVaR a správy zo Sociálnej poisťovne, výpis z obchodného registra spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Znalecký posudok MUDr. Jany Bahledovej a MUDr. Kvetoslava Moravčika, znalcov z odboru psychiatrie k osobe obžalovanej 1/ F. N., rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 1T 22/2008, uznesenia OS Zvolen, evidencie priestupkov MV SR k obž. F. N. M. Z. A., odpisy z registra trestov oboch obžalovaných, správu obce K. s osobám obžalovanej 1/ a správu Mestského úradu Zvolen spolu s priestupkovou agendou k osobám obžalovaných.

Zo zápisnice o výsluchu zástupcu poškodeného Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, D. K.V., zo dňa 22. 08. 2014 vyplýva, že F. N. dňa 22. 02. 2013 na obchodnom mieste v predajni OKAY, ul. Hronská č. 41, Zvolen uzatvorila zmluvu o pôžičke č. 20388679 prostredníctvom ktorej financovala kúpu tovaru a to čiernu techniku - plazmový televízor v kúpnej cene 1 404, 70 eur. Pri uzatváraní zmluvy menovaná zaplatila akontáciu vo výške 465, 23 eur na zvyšnú časť kúpnej ceny jej bol poskytnutý úver vo výške 939, 47 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 7 mesačných splátkach po 165, 78 eur, teda celkovo mala zaplatiť 1 160, 46 eur. Do zmluvy o pôžičke uviedla, že je zamestnancom spoločnosti Bučina L., X. U. XX a to od 06. 02. 2011 s čistým mesačným príjmom 460 eur. Pri uzatvorení zmluvy predložila povolenie na pobyt na meno F. N. a doposiaľ neuhradila žiadnu splátku. Pokiaľ by spoločnosť mala vedomosť o tom, že údaje o zamestnávateľovi sú fiktívne a že F. N. bola v čase uzatvorenia zmluvy bez pracovného pomeru a bola poberateľom sociálnej dávky, tak by zmluva s ňou uzatvorená nebola. Poškodený tak žiadal, nahradiť škodu vo výške 1 173, 73 eur.

Zo zmluvy o pôžičke č. 20388679 zo dňa 22. 02. 2013 vyplýva, že túto uzatvorila F. N. a spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, pričom predmetom zmluvy bolo financovanie tovaru - plazmový televízor v kúpnej cene 1 404, 70 eur. Pri uzatváraní zmluvy menovaná zaplatila akontáciu vo výške 465, 23 eur na zvyšnú časť kúpnej ceny jej bol poskytnutý úver vo výške 939, 47 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v 7 mesačných splátkach po 165, 78 eur, teda celkovo mala zaplatiť 1 160, 46 eur. F. N. uviedla, okrem osobných údajov, že je zamestnaná v spoločnosti Bučina Zvolen, X. U. XX, L., s čistým mesačným príjmom 460,- eur, pričom pracovný pomer trvá od júna 2011.

Zo správy Sociálnej poisťovne (č.l. 51 spisu) vyplýva, že F. N. nepoberá žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou. Od 08. 10-2009 mala priznaný vdovský a sirotské dôchodky, výplata pozastavená 03. 09. 2009

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 16. 07. 2014 vyplynulo, že opoznávacou osobou bola F. N. a táto uviedla, že vo fotoalbe č. 1 na fotografiách opoznáva osobu pod číslom 5 a vo fotoalbe č. 2 poznáva osobu pod číslom 3 ako osobu Z. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorý ju dňa 22. 02. 2013 v meste L. naviedol a pomohol pri uzatváraní zmluvy v predajni Okey. Pod číslom 5 a pod. č. 3 bola vo fotoalbe fotografia Z. A.Š..

Zo správy obce K. k osobe F. N. vyplynula, že menovaná do mája 2014 vykonávala v obci menšie obecné služby. V máji s ňou bola dohoda ukončená, nakoľko sa prestala malých obecných služieb zúčastňovať. Komisiu verejného poriadku nebola prejednávaná, neboli na ňu podané sťažnosti.

Z lekárskej správy z psychiatrického oddelenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS v Trenčíne vyplynulo, že F. N. vykonávala v uvedenom od 31. 08. 2010 do 09. 11. 2010 ochranné ambulantné psychiatrické liečenie nariadené rozsudkom OS Zvolen sp. Zn. 3T 188/2009. Osobnostne sa pacientka javila ako simplexnejšia so známami infantility, emočne plocho reagujúca, ovplyvniteľná a ľahko manipulovateľná, jej sugestibilita, ako aj dráždivosť je zvýšená. Výrazne sú oslabené vôľové vlastnosti, ako aj schopnosť sebakontroly. Záťažové situácie rieši prevažne únikom od povinností, chýba jej vytrvalosť a zmysle pre povinnosti. Lekári odporúčali pokračovať v ambulantnej psychiatrickej liečbe i po skončení výkonu trestu v civilných podmienkach.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obž. 1/ F. N. má od roku 2010 evidované dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a obž. 2/ Ján Gašpar má evidované štyri priestupky a to jednak proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a tiež proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej F. N. vyplývajú dve predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Zvolen. Naposledy bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 3 T 188/2009 zo dňa 09. 12. 2009, právoplatným totožného dňa uznaná za vinnú zo zločinu opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Následne Okresný súd v Nitre dňa 18. 12. 2012 rozhodol o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, t.j. do 18. 12. 2015, pričom obžalovanej zároveň uložil povinnosť oznámiť súdu každú zmenu miesta pobytu a zároveň uložil i psychiatrické liečenie ambulantné.

Z odpisu z registra trestov obž. 2/ Z. A. vyplývalo ku dňu vykonaniu hlavného pojednávania deväť predchádzajúcich odsúdení, pričom naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. Zn. 2T 114/13 zo dňa 09. 12. 2014, právoplatného dňa 08. 01. 2015 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za ktoré mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov, do 08. 01. 2017.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Objektom trestného činu podvodu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu. Páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Pri podvode sa poškodenému neodníma vec proti jeho vôli, ale poškodený vec sám dobrovoľne páchatel'ovi dá alebo dovolí, aby si ju vzal. Protiprávnosť konania páchatel'a spočíva v tom, že toto odovzdanie veci je zapríčinené buď páchatel'ovou aktívnou činnosťou spočívajúcou v uvedení poškodeného do omylu, alebo nečinnosťou, ktorá spočíva vo využití omylu inej osoby.

Uvedenie do omylu je konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Uvedenie do omylu môže byť spôsobené nielen konaním, ale aj opomenutím konania alebo aj konkludentným činom. Škodou na cudzom majetku sa rozumie len ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o úbytok hospodárskej hodnoty a ušlý zisk. Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo nejakej inej osoby či už rozšírením majetku alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo inej osoby vynaložené. Jedná sa o neoprávnené obohatenie.

Podľa § 21 ods. 1 Tr. zákona, účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne

- a) zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor)
- b) naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca)
- c) požiadal iného, aby spáchal trestný čin (objednávateľ)
- d) poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník)

Účastníctvom sa v zmysle § 21 Tr. zákon všeobecne rozumie úmyselná účasť viacerých osôb na trestnom čine, ktorá je namierená proti určitému konkrétnemu chránenému záujmu a sleduje sa ňou ten istý následok. Pri účastníctve sa predpokladá úmyselné zavinenie, čiže je vylúčené účastníctvo z nebanlivosti a pri trestných činoch zavinených z nebanlivosti. Účastníctvo predpokladá úmysel vzťahujúci sa na páchatel'ovi konanie. Úmysel sa musí okrem toho týkať aj úmyselnej účasti vo forme organizátora, návodcu, objednávateľa alebo pomocníka na trestnom čine. Pri účastníctve je dôležité, že účastník sa na trestnom čine nezúčastňuje priamo. Podmienka nepriamej účasti na čine má význam najmä z hľadiska odlišenia účastníctva (najmä foriem pomoci) od spolupáchatel'stva (R 11/1983). Táto činnosť nie je spoločným konaním, ani netvorí článok reťaze, ktorý je nevyhnutý na spáchanie trestného činu. Inštitút účastníctva dovoľuje primerane postihnúť formy trestnej súčinnosti takých osôb, ktoré sa na trestnom čine podieľajú rozhodujúcim spôsobom bez toho, aby sa na trestnom čine podieľali priamo ako spolupáchatelia. Dôležitým atribútom účastníctva je, že medzi konaním páchatel'a účastníka je určitá súvislosť. Zodpovednosť účastníka pre predovšetkým podmienená existenciou príčinného vzťahu medzi konaním účastníka a konaním páchatel'a (činom, na ktorom sa účastník zúčastňuje). Ak medzi týmito konaniami príčinný vzťah chýba, nemôže ísť o účastníctvo.

Návodcom v zmysle § 21 písm. b) Tr. zákona, je ten, kto úmyselne iného naviedol na spáchanie trestného činu. Navádzaním sa rozumie také pôsobenie na inú osobu, ktorého cieľom je presvedčiť túto osobu, aby spáchala trestný čin. O účastníctvo formou návodu pôjde až vtedy, ak trestný čin došiel aspoň do štádia pokusu. Formy návodu zákon nevymedzuje, môže byť rôzne (napr. prehováranie, poučovanie, presvedčanie, rada, rozkaz, stávka, dohoda za odmenu, hrozba a podobne), pokiaľ nejde o nepriame páchatel'stvo. Návod môže byť vykonaný ústne, písomne, gestom alebo iným spôsobom.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy každý jednotlivo a následne ich posúdil vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom sa riadil zásadami hodnotenia dôkazov.

Pokiaľ sa týka obžalovanej 1/ F. N., táto sa tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom ku skutku priznala, na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie o vine v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b). Tr. poriadku. Nakoľko záver o vine obžalovanej dostatočne vyplýval i z ostatných listinných dôkazov, ako aj z výpovede obžalovaného 2/ Z. A., súd o v tomto smere nemal pochybnosti a po prijatí vyhlásenia obžalovanej, túto uznal za vinnú v zmysle podanej obžaloby z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ sa týka obžalovaného 2/ Z. A., tento sa v prípravnom konaní a ani na hlavnom pojednávaní vinný zo skutku necítil, svoju vinu popieral. V prípravnom konaní bola hlavným usvedčujúcim dôkazom výpoveď F. N., ktorá relatívne podrobne popísala konanie osoby, ktorá ju naviedla na uzavretie úverovej zmluvy, pričom túto osobu označila menom O.. Na hlavnom pojednávaní obžalovaná 1/ F. N. na otázku uviedla, že pod osobou „O.“ mala na mysli obžalovaného 2/ Z. A., prítomného v pojednávacej miestnosti. Obžalovaná 1/ však ďalej odmietla vypovedať a odmietla sa vyjadriť k ostatným dôkazom, predovšetkým svedeckej výpovedi svedka S. E., ktorú ako dôkaz nový, navrhol sám obžalovaný 2/ za účelom preukázania svojej neviny.

Súd tak za účelom náležitého objasnenie veci na hlavnom pojednávaní vyslúchol i obžalovaným navrhnutého svedka S. E., ktorý bol na hlavné pojednávanie predvedený z výkonu trestu odňatia slobody práve za majetkovú trestnú činnosť,

Súd uvedenú skutočnosť zdôrazňuje o.i. aj z toho dôvodu, že tento svedok nebol pred vykonaním hlavného pojednávania v bezprostrednom kontakte s obžalovaným 2/ Jánom Gašparom a napriek tomu, že bol v zmysle zákona poučený o práve odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, príbuznému alebo blízkej osobe, tento na hlavnom pojednávaní vypovedal a priznal sa k podvodnému konaniu, ktoré sa kládlo za vinu obžalovanému 2/. Napriek tomu, že svedok je vo výkone trestu za iné obdobné skutky, za skutok, ktorý bol predmetom obžaloby, stíhaný, resp. odsúdený nebol a vystavil tak seba nebezpečenstvu ďalšieho trestného stíhania. Hoci tak konať nemusel, svedok S. E. relatívne podrobne popísal, miesto, kde k skutku došlo, ďalej uviedol, že obž. 1/ F. N. poskytol peniaze na akontáciu na televízor, uviedol, že pokiaľ bola obžalovaná v predajni, on sám čakal pred predajňou (zhodne ako obžalovaný 2/) a tiež uviedol, že predmetný televízor si následne prevzal, za čo vyplatil F. N. odmenu v hotovosti, pričom presnú sumu uviesť nevedel. Svedok mal za to, že Z. A. na celej veci nebol zainteresovaný vôbec, nepamätal si, že by ho Z. A. v tejto súvislosti kontaktoval, nepamätal si, že by bol Z. A. prítomný v predajni elektroniky, resp. pri jednaní svedka a obž. N.. Záverom svedok uviedol, že nemôže dopustiť, aby bol potrestaný niekto iný, za to, čo urobil on. Práve výpoveď svedka S. E., ako dôkaz nový, ktorý v prípravnom konaní vykonaný a ani zabezpečený nebol, vniesol vážne pochybnosti o vine obžalovaného zo skutku, ktorý sa mu obžalobou kládie za vinu.

Na strane jednej obž. F. N. v prípravnom konaní popísala, ako ju osoba menom „O.“ oslovila v herni vo Zvolene, či by nešla „zobrať“ na splátky televízor, že dostane za to peniaze, konkrétne 50,- eur. Obžalovaná tiež popísala, že táto osoba jej dala dve výplatné pásky (a následne s odstupom vikendu ešte ďalšie dve výplatné pásky) a bola prítomná pri uzatváraní samotnej úverovej zmluvy v predajni elektroniky, kde aj zaplatila akontáciu. Kto bola v skutočnosti osoba pod prezývkou „O.“ obžalovaná pri výsluchu neuviedla, upresnila len, že je to „Z. O.“ a že ho pozná od malička. Následne však obžalovaná 1/ pri rekognícii opoznala osobu Z. A., ako osobu, ktorá ju naviedla a pomohla pri uzatváraní zmluvy o úvere.

Na strane druhej, pred vykonaním hlavného pojednávania obžalovaný presne označil osobu, ktorá mala obžalovanú N. na uzatvorenie úverovej zmluvy naviesť, poskytnúť jej inštrukcie, pomoc a tiež finančné prostriedky na akontáciu a následne od obžalovanej predmetnú elektroniku prevziať za peňažnú odmenu, pričom touto osobou mal byť S. E., ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody za obdobnú podvodnú trestnú činnosť. Navrhnutý svedok na hlavnom pojednávaní, priznal, že to bol práve on, kto obžalovanej pomohol pri vybavovaní úveru, kto jej poskytol peniaze na akontáciu, kto od nej predmetný televízor prevzal a kto jej za uvedené vyplatil odmenu. Upresnil, že bol prítomný v čase, keď obžalovaná šla do predajne žiadať o úver, vtedy čakal pred predajňou a bol prítomný aj v čase, keď obžalovaná mala televízor vo svojej dispozícii a tento od nej prevzal. Súd nemal dôvod neuveriť výpovedi svedka, navyše, keď tento priamo pred súdom priznal svoju účasť na prejednávanej trestnej činnosti a vystavil sa tak nebezpečenstvu ďalšieho trestného stíhania, hoci je už toho času vo výkone trestu odňatia slobody za inú (obdobnú) trestnú činnosť. Svedok nepotvrdil akúkoľvek účasť obžalovaného na predmetnom skutkovom deji, neuviedol, že by ho Z. A. kontaktoval, zjednal podmienky dohody medzi svedkom a F. N. alebo akokoľvek inak aktívne konal pri tom, ako sa obžalovaná rozhodla požiadať o kúpu tovaru na splátky.

Súd nevylúčil možnosť, že pri uzatváraní úverovej zmluvy bol obžalovaný Z. A. skutočne prítomný, tento fakt pripustil i sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní. Avšak samotná reálna prítomnosť obžalovaného pri skutku nepreukazuje nepochybne i to, že to bol práve obž. 2/ Z. A., kto obžalovanú 1/ na spáchanie trestného činu podvodu naviedol. Prítomnosť obžalovaného mohla byť rovnako pravdepodobne zdôvodnená samotným faktom, že medzi obžalovanými bol v tom čase dôverný priateľský vzťah (ako druh a družka) alebo len z toho dôvodu, aby obžalovanej fyzicky pomohol predmetný televízor z predajne vynieť.

Nakoľko výpoveď obžalovanej z prípravného konania, v ktorej ako návodcu označila osobu menom O., bola jediným usvedčujúcim dôkazom v neprospech obžalovaného, súd prihliadol i na duševný stav obžalovanej, ktorý bol i predmetom znaleckého skúmania a to pre účely vyhodnotenia dôveryhodnosti výpovede obžalovanej.

Zo znaleckého posudku zo dňa 20. 10. 2014 vypracovaného MUDr. Janou Bahledovou a MUDr. Kvetoslavom Moravčíkom, znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria (liečba

alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatrie) č. 60/2014 a 73/2014 o.i. vyplýva, že obžalovaná je osobnosťou nezrelou, nesamostatnou, ľahko ovplyvniteľnou, zistená bola ľahká mentálna retardácia - ľahká debilita, úsudok a kritickosť sú jednoduché, nie však choromyseľné. V samotnej posudkovej časti znalci konštatovali, že úsudok i kritickosť obžalovanej sú jednoduché, v čase kriminogénneho správania zachované. Jej konanie je konaním vôľovým, zameraným na konkrétny cieľ, celkovo však oslabené vôľové mechanizmy, nízka frustračná tolerancia. Tendencie reagovať v stresových situáciách parciálnym nepsychotickým únikom od reality, prejavujúcim sa chaotickým správaním, psychomotorickým nepokojom, až prchavými poruchami vo vnímaní v podobe pseudohalucinácií. Jedná sa o obranný mechanizmus osobnosti. Vyššie city nedostatočne rozvinuté, záujmová sféra aj premorbídne nerozvinutá. U obvinenej neboli zistené známky závislosti na alkohole, drogách resp. iných omamných alebo psychotropných látkach, avšak možno hovoriť o abúze (nadužívaní) alkoholu, s preferenciou piva, čo koreluje s prostredím, v ktorom sa obvinená prevažne vyskytuje a s jej nižším, jednoduchším hodnotovým systémom.

V konečnom dôsledku tak bol jediným usvedčujúcim dôkazom výpoveď obžalovanej z prípravného konania, pričom osobu obžalovanej znalci označili ako osobnosť nezrelú, nesamostatnú a ľahko ovplyvniteľnú, ľahko mentálne retardovanú s tendenciami reagovať v stresových situáciách parciálnym únikom od reality. Na hlavnom pojednávaní však už obžalovaná vypovedať odmietla a nevyjadrila sa ani k svedeckej výpovedi S. E., ktorý, sa de facto priznal ku konaniu, ktoré bolo kladené za vinu obžalovanému, hoci tak konať nemusel a vystavil sa tým nebezpečenstvu trestného stíhania. Obžalovaná tak nerozptýlila vážne pochybnosti o vine obžalovaného, ktoré nastali po výsluchu svedka S. E., pričom len ona mohla ustáliť, ktorá z dvoch vyššie uvedených osôb ju skutočne na spáchanie trestného činu naviedla. Navyše, samotná obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala o tom, že akontáciu za tovar v predajni zaplatil „O.“, hoci svedok S. E. uviedol, že peniaze na akontáciu dal on sám pred predajňou obžalovanej F. N.. Ďalší rozpor medzi výpoveďami obžalovanej a svedka E. bol v tom smere, že obžalovaná uviedla, že odmenu za odovzdaný televízor jej odovzdal „O.“, pričom svedok E. sám uviedol, že finančnú odplatu za televízor pred predajňou vyplatil N. práve on sám. Výpoveď žiadnej inej osoby (iného svedka) a ani žiadny iný listinný dôkaz nijako nepreukazujú aktívnu účasť obžalovaného Z. A. na trestnom čine úverového podvodu formou návodu, žiadnym iným dôkazom nebolo preukázané, že by práve Z. A. naviedol obžalovanú na spáchanie trestného činu.

Na vyslovenie záveru o vine obž. 2/ Z. A. by musel mať súd nepochybne a spoľahlivo preukázané aktívne konanie Z. A., kedy a akým spôsobom naviedol F. N. na spáchanie trestného činu. Aktívna účasť obžalovaného 2/ popísaná v skutkovej vete tak, že obžalovanú naviedol, aby za finančnú odmenu uzatvorila na svoje meno zmluvu o pôžičke a že „vyplatil akontáciu vo výške 465, 23 eur“, resp. že „na tento účel zabezpečil výplatné pásky“ nebola na hlavnom pojednávaní spoľahlivo preukázaná, nakoľko k poskytnutiu akontácie na tovar - a to priamo obžalovanej Szalaiovej - sa priznal svedok E. a zároveň výplatné pásky, ktoré obžalovaná predložila pri výsluchu v prípravnom konaní a ktoré jej mal podľa jej prvotnej výpovede poskytnúť obž. 2/ Z.Á. A., deklarujú zamestnávateľa: Continental Automotiv Slovakia s.r.o., (výplatný lístok za obdobie 11/2012 a 12/2012 - čl. 38 spisu), pričom v samotnej zmluve o pôžičke obž. 1/ F. N. uviedla ako zamestnávateľa: Bučina Zvolen, X. U. XX, L..

Uvedený významný rozpor tak nemôže preukazovať, že práve na základe výplatných pásovk, ktoré jej mal poskytnúť Z. A. (od zamestnávateľa Continental Automotiv Slovakia), vylákala od spoločnosti Consumer finance Holding a.s. úver, keďže v zmluve o úvere uviedla zamestnávateľa Bučina L., X. U. XX, L. a až na základe takéhoto údaju bola zmluva o úvere skutočne uzatvorená a tovar fyzicky odovzdaný. Navyše, vyššie popísaná činnosť obžalovaného 2/ na trestnom čine, konkrétne uvedené v skutkovej vete ako „zabezpečil výplatné pásky“ a „vyplatil akontáciu“ by napĺňala zákonné znaky spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a nie formu účastníctva na trestnom čine vo forme návodu v zmysle § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zákona. Žiadny iný aktívny spôsob konania, ktorým mal obžalovaný 2/ Z. A. naviesť obžalovanú 1/ na spáchanie trestného činu - t.j. konkrétne vymedzenú činnosť ako prehováranie, poučovanie, presvedčanie, rada, rozkaz, stávk, dohoda za odmenu, hrozba, súd spoľahlivo preukázanú nemal.

Vzhľadom na uvedenú dôkaznú situáciu súd nemal presvedčivo a nad všetky pochybnosti preukázanú vinu obžalovaného Z. A. z prečinu úverového podvodu podľa § 22 ods. 1 Tr. zákona formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Tr. zákona. Po vykonaní všetkých dostupných dôkazov neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by nad akúkoľvek pochybnosť preukázali vinu obžalovaného 2/ Z. A., teda nastala situácia, že dôkazy nedávajú spoľahlivý a jednoznačný podklad pre záver o vine obžalovaného 2/, preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), súd

obžalovaného 2/ oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok, tak ako sa mu kladie obžalobou za vinu, spáchal obžalovaný 2/. Vzhľadom k tomu, že súd obžalovaného 2/ spod obžaloby oslobodil, následne rozhodol podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, keď poškodeného - spoločnosť Consumer Finance Holdnig, a.s. so svojím nárok na náhradu škody voči Z. A. odkázal na občianske súdne konanie.

Pokiaľ sa týka obžalovanej 1/ F. N., po uznaní viny, pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. Zákona.

Predovšetkým z oboznámeného registra trestov obžalovanej vyplýva, že prejednávaný skutok nie je jej prvým porušením trestnoprávnej normy. Z odpisu z registra trestov obžalovanej 1/ vyplývajú dve predchádzajúce odsúdenia Okresným súdom Zvolen. Naposledy bola rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 3 T 188/2009 zo dňa 09. 12. 2009, právoplatným totožného dňa uznaná za vinnú zo zločinu opustenia dieťaťa podľa § 206 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Následne Okresný súd v Nitre dňa 18. 12. 2012 rozhodol o podmienечnom prepustení z výkonu trestu s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní troch rokov, t.j. do 18. 12. 2015, pričom obžalovanej zároveň uložil povinnosť oznámiť súdu každú zmenu miesta pobytu a zároveň uložil i psychiatrické liečenie ambulantné.

Z uvedeného o.i. vyplýva, že skutok, ktorý je predmetom prejednávanej veci, obžalovaná spáchala počas plynutia skúšobnej doby podmienечného prepustenia z výkonu trestu, pričom táto obžalovanej plynula odo dňa 19. 12. 2012 do 18. 12. 2015. Uvedená skutočnosť, ako aj samotný fakt, že žalovaný skutok, je v poradí už tretím porušením trestnoprávnej normy viedli konajúci súd k záveru o potrebe ukladania nepodmienečného trestu a to i s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona. Za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona možno ukladať trest odňatia slobody v trvaní od jedného do piatich rokov. Súd prihliadol na vyhlásenie obžalovanej o vine ako na jej priznanie a teda na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona. Na strane druhej obžalovanej priťažovali vyššie uvedené (dva) predchádzajúce odsúdenia a vytvárali tak priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona. Pri existencii jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona nedošlo k úprave hraníc trestnej sadzby a bolo možné ukladať trest odňatia slobody od jedného do piatich rokov. Trest odňatia slobody na spodnej hranici, teda vo výmere 12 mesiacov považoval súd za primeraný a postačujúci vzhľadom na pomery na strane obžalovanej, na charakter a závažnosť trestného činu a v neposlednom rade i s prihliadnutím na potrebu dovykonania trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu sp. Zn. 3T 188/2009 z výkonu ktorého bola obžalovaná podmienечne prepustená dňa 18. 12. 2012. Vzhľadom k tomu, že dokazovaním vykonaným na hlavnom mal súd preukázané, že obžalovaná bola v predchádzajúcich desiatich rokoch v ústave na výkon trestu odňatia slobody (naposledy do dňa 18. 12. 2012), súd ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ sa týka nároku na náhradu škody uplatneného poškodeným - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. , súd mal nárok na náhradu škody preukázaný do výšky 939, 47 eur, teda do sumy, ktorá predstavuje výšku samotného úveru, ktorý bol obžalovanej poskytnutý na kúpu elektroniky po zohľadnení uhradenej akontácie. Vzhľadom k tomu, že poškodený žiadal, aby súd uložil obžalovaným v prípade uznania viny povinnosť zaplatiť škodu vo výške 1 173,- 73 eur, podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku, vo zvyšku (so zvyškom nároku) odkázal poškodeného na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.